

(கதையெனப் புனைதல...) அன்பு வாசகர்களே! உங்களுக்கு நானொரு கதையை சொல்லப் போகிறேன். ஒரு ஊரில் ஒரு ராசா இருந்தாராம்...
என்ன புண்ணாகக் கூடக் கதையை? என்ற ஆச்சியில் இருந்து அம்மாவரை இந்தக் கோதாரிக் கதையைத் தான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்... இப்ப நானும் இதையே தொடர்ந்தால்...

வணேட்டாம்! கதையைச் சொல்லுதல் வணேட்டாம், இப்பபிக் கதையைச் சொல்ல வளிக்கிட்டால் இந்தத் தமிழர்கள் இதனைக் கதையெனட்டுவிட்டுத் தங்கட சோலியைப் பார்த்துப் போட்டுவினம். பிறகு அந்த மடேட்டர் அப்பியியே வளர்ந்து தங்கட மஞ்சியில் உதனைக் கிற வரையும் அவை நம்பப் போறதில்லை.

ஆகையினால் இது கதையில்லை. என்ற ஊரிலுள்ள ஒரு ராசாவின் உண்மையைக் கதையை. அவர் முன்னொரு காலத்தில் ஏறாவூர் சிவங்கலடியிலேலாம் பரே போன ராசா. மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் மகத்தான கதாநாயகனே அவருதான். இந்தக் கதையைத் தொடக்கிற போக்கில் நானும் அவரைப் பற்றி அறியிறமாதிரித் தான் ஏதோ சொல்லுவமெனட்டு யோசிக்கிறேன்.

அது வந்து பாருங்க நம்மட சனங்களுக்கு ஒண்டிருக்க இன்னொன்றுக்க கால வகை காட்டிச் சரிப்பட்டுவராது. இது எனக்கும் சரியாகப் பொருந்துமெனட்டு பலபரே யோசிக்கினம். ஆக மொத்தமாக இந்தக் கதையைக் கட்டாகவாவது நம்மட சனங்களைக் கண்ணைப்பொத்தியடிக் கூம் ராசாவைக் காட்டுவதாக ஆச்சி அடிக் கடி சொல்லுவா. இந்த ஆச்சியின் ரபுருஷன் அதுதான் என்ற அப்பு ரொம்பக் கட்டிக் காரன்! ஆருக்கும் பொடி வசைச் சூப் பசேறாதே அந்தக் கிழத்துக்கு வலை. அப்பபிபட்ட சீ மானுக்குப் பரோனாகப் பிறந்த இந்தச் சீ வனுக்கு எதுவும் கைவராதிருக்கு! அந்த வடுவைப் போக்கிற மாதிரியொரு கதையைச் சொல்ல வளிக்கிடுவமெனட்டால் ஆச்சி சொன்ன ராசாக் கதையைத் தான் மனதுக்குள்ளே கிடந்து பிராண்டது.

மட்டக்களப்புக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து எங்கட "அம்மா மாமா" (அன்னையின் தாய் மாமன்) வருவார். அடிக் கடி அந்த மனுஷன் வாறப்போதெல்லாம் அம்மாவின் ர மஞ்சியில் மகாவலி ஆறுபோல தெளிந்த மாதிரியும் தெளியாத மாதிரியும் சரியான "நீ ஆக்சன்" வந்து துலையும். ஆனால் அப்பருக்குச் சந்தோசம். அம்மா விதம் விதமாகச் சமசைச் சூப் பரிமாறுவாள் தன் ர மாமனுக்கு. அடிக் கடி தொடட்டுப் பசேவாள். தன் ர தாய் மாமன் எண்டு அவள் மனதாரச் சொல்லுவாள். அம்மாவைக் கூட மட்டுமல்ல அப்பருக்கு, எங்களுக்கு எல்லாருக்கும் புது உடம்புகள் கொண்டுவருவார் அம்மா மாமா. அவரு பரெய் மூதலாளி. புடவையைக் கடையை வசைச் சிறுகிற மனுஷன்.

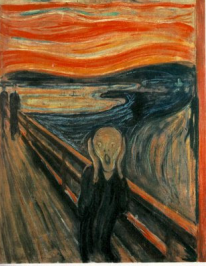
தமிழ்நாட்டுக்குப் போய் பிடவகைகள் அள்ளிக் கொண்டு வருகிறவராம். அதை ஊர்ச் சனங்கள் களளக் கடத்தல் எண்டு சொல்லுகிறவரை. தோணியில் போய் எல்லாத் தையும் அள்ளி வருகிற எங்கட மாமாவைக் கூட இந்த ராசாக் கதையைச் சரியான விருப்பம். என்ற அம்மம்மா அவரையும் இருத்தி வசைச் சூ அவிட்டுவிடுவா. அம்மா மாமா சாரயத்தனைக் கூடிச்சூக் கொண்டு அம்மாவின் ர தோளில் கைப்போட்டுக் கொண்டு அம்மம்மாவின் கதையைக் கேட்டு ரிசிப்பார். அப்பரும் குச்சுனிக் குள்ள எதையோ பண்ணிக் கொண்டு இறையைச் சி சம்பைப் பார். அம்மா மாமனுக்கான ஸ்பெஷல் அயிட்டம் எப்பவும் காட்டுப்பண்பிதான். அதைச் சம்பைப்பதில் அப்பன் கட்டிக் காரன். அம்மா சூத்த சவைம். எதையும் சம்பைப் பா, ஆனால் வாயிக்குப் போகாது இந்த மச்சச் (மச்சம்

என்றால் புலால் கறி) சாப்பாடுங்கள்.

அம்மாவின் ரகுமும்பம் கோயில் அரசுகளாக இருக்கிற குமும்பமாம். அதால் இந்த மச்சமெல்லாம் சமகைகிறதில்லை. ஆனால் அம்மாமன் எல்லாத்தையும் பழகிப் போட்டான்! எல்லாமெண்டால்... எல்லாம்தான். அப்பன் அடிக் கடி கோயிலுக்குப் போறபோது அம்மாவைத் தடுக்கினவராம். மட்டக்களப் பிரிந்து கஜுக் கொட்டை கொண்டுவரைய் கொடுத்துக்கொடுத்து அம்மாவை வழிபண்ணினதாகச் சொல்லுவா அம்மா.

இப்படியான நல்ல பொழுதுகளில்தான் நானும் இந்த ராசாக் கதையைக் கேட்டேனான். இப்பயிருக்கிற இந்தப் பொழுதில் நம்ம ராசா நிசமான ஆள்தானோ எண்ட கேள்விகள் உங்களுக்கு வரும். அது எனக்குத் தெரியாது. நீங்களே முடிவடைப் பண்ணுங்கோ.

இனிக் கதைக்குள்ள போவம்:

ஒரு ஊரில் ஒரு ராசா இருந்தாராம். அவருக்குப் பெரும் செல்வம் குவிந்து கொண்டே இருந்தது. ஊர்ச் சனங்களிடம் அவர் வரி அறவிடுவாராம். ஏனென்று கேட்டால் ராசா கோபித்துவிடுவாராம். பின்பு கேட்டவரின் தலை கழுமரத்தில் தொங்க விடப்பட்டு "தேசத் துரோகி-எட்டப்பன் கட்டம்" என்ற அட்டை தொங்குமாம். பிணத்தில்! அப்படியொரு பொழுதுகளை ஊர்ச் சனம் விரும்புவதில்லை. அந்த ராசாவைக் கு அயல் நாட்டு ராசாவின் மகளோடு ஒரு இதுவாம்! அதனால் அந்த ராணியின் ரகடகைக் கண்பார்வையைக் காத் தன் ர நாட்டில் ஏதாவது புதிய வித்தியாசமான அறிவுப்புகளைச் செய்வார். அந்த அறிவுப்பு அதிபுத்திசாலித் தனமாக இருக்குமாம். உடனே அயல் நாட்டு இளவரசி தன் ர மகிழ்ச்சியை ஓலை கொடுத்துப் பகிர்வாளாம்.

இப்படியான ஒரு சமூகத்தில் ராசாவின் இந்த அறிவுப்பு வந்தது:

"மகா சனங்களே! இந்த அடங்காத் தமிழின் ராச பரம்பரையைக் கு எவராவது வந்து பொய்யுரைக்கும் பட்சத்தில், அதையும் பொய்யென எமது மாமன் நன் நம்பும் பட்சத்தில் - உங்களுக்கு பதினாயிரம் பொற்காசுகள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்"- அழைப்பு ஊரெல்லாம் பறையடிச்சுச் சொல்லப்பட்டது.

ஊரிலிருந்த மகா பொய்யர்கள் எல்லாம் உசாராகினார்கள். நாளும் பொழுதும் பொய்யுரைக்கும் கவிஞர்களுக்கு இது கொண்டாட்டமாக இருந்தது. அவர்கள் ராசாவை அப்பப் பொய்யினால் குளிப்பாட்டினும், இவ்வளவு பெரிய தொகையை ராசா

கொடும்பதில்லை.ராசாவாக்கு இந்தப் பொய்க் கவிஞர்களை,கதாசிரியர்களை,மந்திரிகளை மடக்கிற திட்டம்.தன்னவிடப் பொய்யுரைக்கும் இந்தக் கட்டத்ததைத் தானும் மடக்கவணேடும்மென்ற ஆதங்கமும்,தன்ர மளையைப் பாராட்டி அயல் நாட்டி இளவரசி ஓலை அனுப்ப வணேடும்மென்ற எதிர் பார்ப்பும் ராசாவைப் படாது பாடும்புத்தியது.

அரண்மனையில் காவலர்கள் உசாரானார்கள்.அரண்மனையை மூற்றுகயிட்ட பொய்யுரைப்பாளர்களை ஒவ்வொருவராக மன்னனிடம் அனுப்பி வதைத்தனர் மயிப்பாதுகாவலர்கள்.

என்ன கவிஞரே பொய்யுடன் வந்தீ ரோ?மன்னன் நட்புடன் வரவற்றான்.

அதிலென்ன மன்னா சந்தகேம்?இதுதானே நமது தொழில் புதிதாகக் கடைப்பதின் அர்த்தம்...-கவிஞர் சண்டிததுரை மிதமான துணிவோடும் களேவி தொடுத்தார்.

அர்த்தமும் பொத்தமும்!பொய்யைச் சொல்லும் புண்ணாக் கரே!!-மன்னன் கோபமானான்.

மன்னா!நீங்கள் மக்களிடம் வரி அறவிடப்போவதில்லை.-கவிஞர்.

அது சாத்தியம்,நீர் போகலாம்;-மன்னர்

மன்னா! அடுத்த பொய்யர்.

என்ன பொய்யைக் கிறும்!-மன்னர்

நீங்கள் இன்றிலிருந்து யுத்தம் செய்ய மாட்டீர்கள்.அயல் நாட்டோடும் சமாதானமாப் போவீர்கள்.

அதுவும் சாத்தியமே!நீரும் போகலாம்.-மன்னருக்குத் தன்ர பொய்ம் து அளவு கடந்த நம்பிக்கை வந்தது.

இன்னொரு பத்திரிக்கை ஆசிரியரும் தன்பங்குக்கு இப்படிப் பொய்யுரைத்தார்: மன்னா நீங்கள் உங்கள் பதவியைத் துறந்து,முடியிழந்து,துறவியாகி விடுவீர்கள்.இது நாளைய உங்கள் திட்டம்.

ஓ அப்படியா?இது நடக்கும்,நடக்கும்.நீங்களும் போகலாம்.மன்னன் பொற் காசுகளைத் தொடும்பார்த்தான்.அதை எவ்ருமே பறெமுடியாது என்று கற்பனையில் அங்குமிங்குமாக நடந்தான்.

இப்படியாக ஆனானப்பட்ட பொய்யர்கள் எல்லோரும் மூயற்சித்துத் தோல்வியைத் தழுவினர்.

காவலாளிகளுக்குச் சீ என்கததை.எல்லாப் பொய்யர்களும் மெளனமாக வீ டு திரும்பிய போது,ஊரிலுள்ள ஒரு வயதோதிபர்-வாழ்ந்து கட்டி கிழம்,ஊரெல்லாம் தன ர அனுபவத் தால் ஞானி என்றழைக்கப் படுபவர்,ஊத்தை உட்ப்போடு தோளில் இரு அட்டாக் களகைக் காவியப்பி மன்னனின் அரண்மனையை அண்மித்தான்.

கிழத்தகைக் கண்ணுற்று காவலாளிகள் தமது ஆயுதத்தை எடுத்து உசாராகினார்கள்."என்ன பெரியவரே,ஏது இவ்வளவு திரும்?இதென்ன அண்டாக்களோடு வறே...?காவலாளிகளிலொருவன் கட்டிக்குண்டே கிழவரைத் தடுத்துத் தான்.

ஐயா ராசாமாரே ஊரெல்லாம் பஞ்சம்.மன்னரின் வரியால பிழைப்புமில்லை,சாப்பிட வழியுமில்லை... என்றிழுத்தார் கிழவர்.

அதெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும்.இது என்ன புதிசா பெரியவரே?ஆனானப்பட்ட கவிஞர்களே பொற்காசுகளைப் பெறமுடியவில்லை!நீ ரோ மன்னனிடம் பொய் சொல்லி...அதையும் அவர் நம்பி...போ,போ! என்ற காவலாளியின் கால்களில் கிழவர் வீழ்ந்தபோது மன்னரிடம் கிழவர் அனுப்பப்பட்டார்.

யாரது பெரியவரே?என்ன இரண்டு அண்டாக்களோடு வந்துள்ளீர்?ஆச்சரியத்துடன் மன்னன் தனது மந்திரிகளைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

கிழவன் மிகவும் அடக்கமாக"மன்னா என் நிலமையைப் பார்த்தீர்களா?நான் இப்படியானதற்கு யாரு காரணம் தெரியுமா?உங்களது கொள்ளுப்பட்டன்தான் காரணம்.அவர் என்னிடம் புத்து இலட்சம் பொற்காசுகளை வணைபினார்.வணைபியபின் இறந்துவிட்டார்.அவரது கடனை உங்கள் பாட்டன் தருவதாகக் கூறினார்.எனினும் அவரும் தராத இறந்து போனார்.அவருக்குப்பின் உங்கள் தந்தை தருவதாக உறுதிகூறினார்.அவரும் தராமல் யுத்தத்தில் இறந்துபோனார்.இப்போது எல்லாவற்றையும் கட்டிப் பார்த்தால் இருபது இலட்சம் பொற்காசுகளை நீங்கள் தரவேண்டும்.ஒரு அண்டாவின் கழுத்துவரை புத்து இலட்சம் போடமுடியும்,மற்றயை புத்து இலட்சம் பொற்காசுகள் வட்டியாக உங்களிடம் எதிர்பார்க்கிறேன்...எனவே இரு அண்டாக்களும் நிறைவதற்கான எனது பொற்காசுகளைத் தந்துவிடுங்கள்.உங்களிடம் போட்டிகள் வகைக் கும்பலுக்கு இப்போது பணம் உண்டு எனவே எனது பணத்தைத் தந்து உங்கள் நீதியை நிலைப்படுத்துவதும் மன்னா".

பொய்!பொய்!!மன்னன் கரலெடுத்துப் பசினான்.

கிழவரும்"ஆமா மன்னா,இது பொய்தான்!உங்கள் அறிவுப்புப்பி நான் வென்றுள்ளேன்.துங்கள் கைகளால் பொற்காசுகளைத் தந்துவிடவும்.உங்கள் வரிசு சும்மையால் ஊருக்குள் எதுவும் விளையவில்லை.இந்தக் காசுகள் ஊருக்கு இனியுதவாமென்றார்.

ஊருக்கோ?உலக்கை...உதவாக்கரை!!யார் அங்கே?மன்னன் உறுமினான்.உடனே கிழவரின் நெத்தியில் "பொட்டு" வகைக்கபட்டு,கழுமரத்தில் "தசேத் துரோகி"என்ற அட்டையுடன் பிணமானார் அந்த ஞானி.

அம்மம் மாவாக்கு நன்றி.

മൗനം.